

Phẩm 11: KHẨN-NA-LA ĐƯỢC THỌ KÝ

Bấy giờ có tám ức Khẩn-na-la chúng, Đại Thọ Khẩn-na-la vương làm thượng thủ, thấy các chúng A-tu-la, Ca-lâu-la, Long nữ, Long vương, Cưu-bàn-trà, Càn-thát-bà, Dạ-xoa cúng dường Phật được thọ ký, họ sinh lòng hy hữu chưa từng có, mà suy nghĩ: “Việc này thật hy hữu chưa từng có, do vì chúng sinh không thể nắm bắt được, vì không mạng giả, không sinh giả, không có nhân, không trượng phu, không dưỡng dục, không thọ giả, không có ngã, không ngã sở. Do các ấm mà gọi là chúng sinh. Tất cả các ấm cũng không thể nắm bắt được. Do các giới chủng nên gọi là chúng sinh. Tất cả giới chủng cũng không thể nắm bắt được. Do các nhập mà gọi là chúng sinh. Tất cả các nhập cũng không thể nắm bắt được. Do có nghiệp nên có quả báo, mà hành nghiệp ấy cũng không thể nắm bắt được, Vô thượng Bồ-đề cũng không thể nắm bắt được, tất cả Bồ-tát cũng không thể nắm bắt được, tất cả chư Phật cũng không thể nắm bắt được. Dù vậy mà Đức Thế Tôn vẫn thọ ký cho các Bồ-tát. Do nghĩa gì mà Như Lai thọ ký cho các Bồ-tát, nêu bày danh hiệu của họ, hiển hiện nghiệp báo, nói việc ở vị lai của đại chúng Bồ-tát, cũng hiển bày thần thông lực của chư Phật, cũng nói lực chánh pháp, cũng hiển hiện trang nghiêm cõi Phật, tuyên nói chúng sinh có nghiệp có báo, cũng nói cõi Phật thanh tịnh, cũng hiển bày Bồ-tát du hành các nước Phật từ một cõi Phật đến một cõi Phật, cũng nói Bồ-tát đến đó cúng dường, cũng nói thần biến cúng dường thù thắng, lại liệt bày đồ cúng vi diệu hy hữu, lại nói qua bao nhiêu kiếp sẽ được làm Phật, Đức Phật ấy trụ thế bao lâu, Phật ấy sẽ có bao nhiêu Thanh văn, sau khi diệt độ chánh pháp của Phật ấy trụ thế bao lâu, tại sao Như Lai bỏ chúng sinh mà nhập đại Niết-bàn?”

Đại Thọ Khẩn-na-la vương sinh niệm nghi ấy liền cùng tám ức chúng Khẩn-na-la từ chỗ ngồi đứng dậy, vén áo bày vai phải, gối phải sát đất, chấp tay hướng Phật nói kệ bạch hỏi:

*Chúng con nghe Phật thọ ký rồi
Lòng sinh nghi hoặc sao Đại Trí
Đã nói thọ ký lại nói không
Nơi hai thuyết ấy con chẳng hiểu.
Đã nói không tịch lìa tự tánh
Pháp giới bình đẳng không biến động
Mà sao Như Lai thọ cúng dường?
Việc ấy thế nào bạch Thế Tôn!
Đức Phật đã nói pháp vô sinh
Mà lại nói phát tâm Bồ-đề?
Đức Vô Lượng Trí nói hai thuyết
Thuyết ấy bí mật con chẳng hiểu.
Thế Tôn nói pháp không có diệt
Mà sao lại nói là có tử?
Ngưỡng mong như thật nói rõ cho
Dứt hết lòng nghi của chúng con.
Sao Đức Thế Tôn nói như ảo
Mà lại nói rằng sinh cõi trời?
Đức Lương Túc Tôn nói như vậy
Giáo pháp bí mật con chẳng hiểu.*

Phật nói các pháp không chỗ nương
Mà lại nói y Thiện tri thức?
Đây là mật ngữ của Thế Tôn
Con thật chẳng hiểu bạch Như Lai.
Tại sao Phật nói không tạo tác
Lại dạy chúng sinh tu hạnh nghiệp?
Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư
Lời nói bí mật con chẳng hiểu.
Tại sao Phật nói tánh tự không
Lại nói quán không được giải thoát?
Ở nơi nghĩa này con chẳng hiểu
Ngưỡng mong Như Lai dứt nghi cho.
Tại sao Phật nói sự tận diệt
Lại nói các pháp tánh tịch diệt?
Chúng tôi ngưỡng mong Đấng Vô Thượng
Giải rõ những thuyết bí mật ấy.
Tại sao Thế Tôn cần kệ tụng
Hiển thị các pháp như hư không
Mà người ngu si hủy báng pháp
Chết rồi chắc đọa đại địa ngục.
Đại Hùng luôn nói các thiện đạo
Mà lại còn nói các đạo khác?
Đã nói các loài do tạo nghiệp
Lại nói không có ai tại nghiệp
Đấng Vô Thượng Tôn thường tuyên nói
Các thuyết sai biệt chẳng biết được
Chúng con nơi ấy sinh nghi hoặc
Ngưỡng mong Thế Tôn dứt trừ cho.
Đã nói nghiệp lành không hợp được
Lại nói tu hành được Bồ-đề?
Sa-môn Pháp Vương nói như vậy
Chúng con nơi ấy chẳng hiểu được.
Tại sao nói pháp bất khả tận
Mà nói kẻ chê tội được hết?
Đấng Vô Lượng Trí xin khai thị
Chúng con nơi ấy rất nghi ngờ.
Như Lai đã nói pháp chân tế
Lại nói điên đảo và thí giới?
Đấng mắt sáng không lừa diệt tội
Ngưỡng mong vì con nói nghĩa ấy.
Ngoài Phật không ai vì chúng con
Giải thích được những điều nghi ấy
Chỉ có Như Lai dứt trừ được
Vì thế con kính Đấng Đại Giác.

Đức Thế Tôn nói kệ đáp Đại Thọ Khẩn-na-la vương:

Ông hỏi nói không lại thọ ký
Nơi hai sự ấy chẳng hiểu được
Các pháp nếu là chẳng phải không
Thì Phật chẳng vì họ thọ ký.
Do nhân duyên gì nói như vậy
Các pháp nếu có thể tánh riêng
Thì nó còn mãi chẳng chuyển được.
Nó phải chẳng giảm cũng chẳng tăng
Các pháp thể tánh vốn tự không
Dường như mặt gương bằng sạch sáng
Hay hiện tất cả các sắc tượng.
Phải biết tất cả pháp như vậy
Pháp giới không có tướng đối khác.
Ông với tất cả vật cúng dường
Mỗi mỗi các phần nên quan sát
Trong những phần nào mà có tướng
Pháp giới thường trụ không đối khác
Người trí phải nên quán như vậy.
Các người phàm phu đều mê hoặc
Vì không trí tuệ nên không hiểu
Ông hỏi Phật nói là vô sinh
Lại nói phát tâm nên khó hiểu
Các ông nay phải nhất tâm nghe
Đấng Thập Lực nói nghĩa bí mật.
Phàm phu chìm ngập sông sinh tử
Cũng còn buộc ràng nắm chỗ ấy
Tâm thường ôm lấy tướng điên đảo
Nên thọ sinh tử các khổ não
Từ trước đến nay chưa nghe pháp
Phật nếu vì họ quyết định nói
Phàm phu ngu mê nơi pháp ấy
Càng thêm tăng trưởng các nghi hoặc.
Họ nghe Bồ-đề lợi ích lớn
Lòng họ chuyên chú nơi quả ấy
Tâm họ lại còn sinh tham luyến
Tự nhiên thắng trí không thông được.
Ông hỏi không diệt lại có chết
Hai điều này ông chẳng biết được
Nơi đây ông phải nhất tâm nghe
Phật sẽ vì ông nói chân thật
Vì các chúng sinh chấp thường kia
Do đó Như Lai nói nghĩa diệt
Hằng thấy những có đều suy hoại
Không có một pháp nào là thường.
Ông hỏi các pháp như mộng ảo

Lại nói sinh Thiên nên nghi ngờ.
Hữu học phàm phu thiện ác đạo
Pháp ấy bất định nên hư ảo.
Ông hỏi Phật nói không chỗ nương
Lại nói nương nơi Thiên tri thức.
Vì người cầu rời bỏ y chỉ
Nên thiện hữu nói không chỗ nương.
Ông hỏi rốt ráo không tác năng
Lại nói có tác nên chẳng hiểu.
Phải xem xe kia nhiều thành phần
Cũng quán xe có những tác dụng
Nếu lại có người chấp nơi ngã
Cũng lại lấy những sự ngã làm.
Phật vì bọn họ nói vô tác
Dù như vậy chẳng phải không dụng.
Ông hỏi tất cả tánh tự không
Lại nghi quán không được giải thoát.
Người vô trí ngu si điên đảo
Chẳng rõ biết được thể tánh không
Từ nơi vọng tưởng phân biệt sinh
Hư vọng phan duyên nên bị buộc
Vì độ những chúng sinh như vậy
Thế Tôn nói tánh chẳng phải có.
Như ông hỏi rằng sự tận diệt
Tất cả các pháp tánh cũng diệt.
Các chúng sinh mê hoặc vô trí
Vì vọng phân biệt nên khát ái
Như kẻ khát nước thấy bóng nắng
Vì nhớ tưởng nên càng thêm khát
Người ngu lại bị hư vọng hại
Nơi không sở hữu khởi phân biệt
Người khát vọng sinh tưởng thấy nước
Nơi chỗ sóng nắng nước vốn không.
Vọng tưởng làm hại các chúng sinh
Nơi các bất tịnh tưởng là tịnh
Phàm phu ngu si bị ái trói
Trong nhơ xấu ấy tánh chẳng sạch
Như sóng nắng kia giống tưởng nước
Trong thể tánh nắng thiệt không nước.
Như vậy trong thân không sắc sạch
Thân sắc cũng lại tánh chẳng sạch
Phàm phu ngu si thấy điên đảo
Vọng tưởng là sạch nên bị trói.
Dù nói các pháp như hư không
Cũng nói hủy báng đọa địa ngục

Người ngu nghe nói sinh sợ sệt
Người trí dù nghe tâm an ổn.
Thế gian thể tánh tự không tịch
Ngu si vô trí tưởng có ngã
Bọn họ nếu nghe tánh không giáo
Sợ sệt chẳng được còn thọ sinh
Bọn họ hủy báng pháp tánh không
Đều do vì họ chấp ngã kiến
Như người trói buộc nơi hư không
Người vô trí ấy đọa địa ngục.
Phật vốn đã nói các thiện đạo
Và vì thế gian nói các đạo
Nói có tạo nghiệp mà chẳng mất
Cũng trừ chấp là có tác giả.
Tất cả các đạo dường cảnh mộng
Phật vì ông nói biết như vậy.
Trong mộng không có tướng khứ lai
Người thấy điên đảo chấp khứ lai
Phật đã diễn nói có tác nghiệp
Suy tìm mười phương không tác giả
Ví như gió lớn thổi cây khô
Cây ấy chạm nhau phát sinh lửa
Gió ấy cùng cây chẳng nghĩ tưởng
Chúng ta hay phát xuất lửa ấy.
Dù là như vậy mà lửa sinh
Phải biết có nghiệp không tác giả.
Ông hỏi phước đức không tích tụ
Sao họ thiện được quả Bồ-đề.
Nay Phật chân thật vì ông nói
Ông phải chăm chỉ chí tâm nghe.
Ví như người đời được trường thọ
Mạng họ đến được hơn trăm tuổi
Nơi số tuổi ấy không tích tụ
Tất cả duyên họ cũng như thế.
Ông hỏi các pháp không có tận
Sao Phật lại nói nghiệp được hết.
Người quán không pháp không có cùng
Tùy thế pháp nên nghiệp có hết.
Phật dù nói có thật tế pháp
Điên đảo cũng chẳng ngoài thật tế
Hàng chúng sinh ngu si điên đảo
Chẳng biết rõ được chân thật tế.
Khẩn-na-la vương phải lắng nghe:
Vì người tinh tấn đủ trí tuệ
Tất cả các tướng là nhất tướng

Đó là không tướng phải nên biết.
Nếu hay hiểu được nơi chữ nhất
Phật vì người trí nói Bồ-đề.
Tất cả các pháp đều vô tác
Đây nói chữ A môn Tổng trì
Tất cả việc làm của Bồ-tát
Vô biên hành tướng Phật đã nói.
Đây cũng vào được tất cả pháp
Đó là chữ A môn Tổng trì
Tất cả các pháp đều tịch diệt
Dạy môn chữ A khiến chứng nhập.
Khẩn-na-la vương phải nên biết
Đây cũng chữ A môn Tổng trì
Tất cả các pháp vô phân biệt
Vào pháp môn này Phật đã nói.
Khẩn-na-la vương phải nên biết
Đây cũng chữ A môn Tổng trì
Tất cả các pháp không tự tánh,
Dạy môn chữ A khiến chứng nhập.
Khẩn-na-la vương phải nên biết
Đây cũng chữ A môn Tổng trì
Tất cả các pháp không có biên
Dùng môn chữ A nói các pháp.
Khẩn-na-la vương phải nên biết
Đây cũng chữ A môn Tổng trì
Pháp tận vô tận Phật đã nói
Phải nói tất cả pháp vô tận
Tất cả Như Lai đủ mười Lực
Đã nói môn Tổng trì vô tận.
Tất cả các pháp không có môn
Vì vật không nên hiện chẳng có.
Đây cũng tức là môn Tổng trì
Do đây vào được môn chữ A
Nơi các pháp chẳng thể nghĩ bàn
Chư Phật theo thật hay hiển thị.
Thọ Khẩn-na-la vương nên biết
Đây cũng chữ A Đà-la-ni
Tất cả các pháp không chỗ đến
Phật vì người trí nói Bồ-đề
Đây cũng tức là môn Tổng trì
Là môn chữ A phải nên nhập.
Tất cả các pháp không có đến
Nếu người chẳng tu thì chẳng được
Đây cũng tức là môn Tổng trì
Là môn chữ A phải nên nhập.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Các pháp giả danh đều sẽ có
Suy tư tánh nó chẳng thể được
Đây cũng tức là môn Tổng trì
Là môn chữ A phải nên nhập.
Tất cả các pháp không tự tánh
Suy tự tánh nó chẳng thể được
Đây cũng tức là môn Tổng trì
Là Đà-la-ni của Phật nói.
Tất cả các pháp không nắm bắt
Vì pháp tự tánh không nên vậy
Đây cũng tức là môn Tổng trì
Là Đà-la-ni Thiện Thệ nói.
Khẩn-na-la vương nên lắng nghe
Tất cả các pháp là nghĩ nhớ
Đây cũng tức là môn Tổng trì
Là môn chữ A phải nên nhập
Chư Phật Thế Tôn đã hiển thị.
Vì pháp không thật, không chướng ngại
Đây cũng tức là môn Tổng trì
Nên nhập Đà-la-ni chữ A.
Tất cả các pháp không chướng ngại
Không có gì hay chướng các pháp
Đây cũng tức là môn Tổng trì
Nhập môn chữ A Phật đã nói.
Tất cả các pháp không có sinh
Người trí phải biết chỉ nhất tướng.
Tất cả pháp kia là vô sinh
Phải biết pháp ấy không có danh.
Tất cả các pháp không có sinh
Sinh ấy xưa nay không nắm bắt
Đây cũng tức là môn Tổng trì
Là môn chữ A phải nên nhập.
Nếu pháp là không thật không sinh
Chẳng nhìn thấy được, chẳng chỉ được,
Các pháp tự tánh không nắm bắt
Vì thế không có ai hay thấy.
Tất cả các pháp không có sinh
Nên là nhất tướng không có tướng
Ví như hư không không có bằng
Tất cả các pháp cũng như vậy.
Tất cả các pháp không tăng giảm
Chẳng một, chẳng hai, chẳng nhiệt nã
Cũng chẳng phải lạnh, chẳng phải nóng
Vì chẳng phải có, chẳng thấy được
Không có tướng cong và tướng ngay

*Cũng không có tướng sáng, tướng tối
Cũng không những tướng thấy, nghe thấy
Là Đà-la-ni vô sở hữu
Chẳng phải siểm khúc chẳng tránh trực
Không có các tướng co duỗi thấy
Cũng không giận hờn, không vui vẻ
Lại không khởi tác, không tịch diệt
Không có tướng nhập và tướng xuất
Không tiến, không thoái, không lai vãng
Cũng lại không ngủ và không thức
Là tướng giác tri cần phải biết.
Chẳng phải mắt thấy cũng chẳng mù
Không có năng kiến và ám chướng
Cũng không tướng mở và tướng nhắm
Chẳng có điều phục, chẳng điều phục
Chẳng phải điều động, chẳng dừng nghỉ
Chẳng phải thế gian, chẳng Niết-bàn
Chẳng phải chân thật, chẳng hư vọng
Phải biết Phật cảnh là như vậy.
Vì muốn điều phục các thế gian
Dứt trừ lòng nghi cho các ông
Trong đệ nhất nghĩa ngoài Phật ra
Tất cả không ai trừ nghi được.*

Đại thọ Khẩn-na-la vương nghe Đức Phật nói môn Tổng trì lòng rất vui mừng liền phát tâm tinh tấn dũng mãnh, tức thì hóa làm tám ức lâu gác. Các lâu gác ấy hoặc ở trên cây, trên hoa sen hoặc ở trên núi, đều trang nghiêm bằng bảy báu, có lọng bảy báu, tràng hoa bảy báu, rèm tua hoa báu, rèm tua lụa nhiều nhiều màu để trang sức.

Đại thọ Khẩn-na-la vương cùng tám ức Khẩn-na-la cầm các thứ hoa trên đất, dưới nước tại Hương sơn để rải trên Phật rồi đều lên lâu gác bảy báu bay nhiều Đức Phật ba vòng, lại rải hoa lên Đức Phật rồi lại nhiều Đức Phật ba vòng nữa.

Đại thọ Khẩn-na-la vương và chúng Khẩn-na-la xuống lâu gác đi nhiều Đức Phật ba vòng, đánh lễ chân Phật, nhất tâm chấp tay chiêm ngưỡng Thế Tôn mắt chẳng tạm rời, đứng qua một phía suy niệm về vô lượng công đức thuở quá khứ và hiện tại của Đức Như Lai.

Biết tâm nguyện của Đại thọ Khẩn-na-la vương và tám ức chúng Khẩn-na-la, Đức Thế Tôn hiện tướng mỉm cười.

Tuệ mạng Mã Thắng Tỳ-kheo nói kệ bạch hỏi Phật:

*Phật chẳng phải không duyên mà cười
Đấng Thiên Nhân Sư nói như thật
Chúng thấy Phật cười đều hoài nghi
Nay thấy Tối Thắng như trăng non.
Bạch Đức Thế Tôn hôm nay ai
Nơi pháp không hai sinh thắng tuệ?
Ngày nay con ôm lòng nghi hoặc
Ngưỡng mong Thế Tôn trừ nghi cho.*

Ai ở Phật pháp được tịnh tâm
Do đó Như Lai hiện tướng cười?
Ngưỡng mong Như Lai nói rõ cho
Chúng tôi hết nghi lòng vui mừng.
Bấy giờ tất cả hàng đại chúng
Nếu nghe Phật nói đều mừng rỡ
Nguyện trừ nghi hoặc cho đại chúng
Như lời Phật dạy đều làm được.
Vì thế nên Đấng Lương Túc Tôn
Dứt trừ nghi hoặc nói rõ có
Nguyện vì Khẩn-na-la vương thấy
Và vì tất cả các chúng sinh.

Đức Thế Tôn nói kệ đáp Tuệ mạng Mã Thắng:

Lành thay! Mã Thắng hỏi phải lúc
Nay Phật vì ông phân biệt nói,
Do vì ông hỏi Phật hiển bày
Đại chúng sẽ được Phật công đức.
Ông nên thanh tịnh tâm chuyên nhất
Nghe sự hy hữu chớ loạn ý
Đức Thiện Thệ có trí tối thắng
Tri kiến rộng lớn không chướng ngại
Đặt nghi vấn nơi Khẩn-na-la
Làm lợi tất cả các chúng sinh
Nay Phật nói quả vị lai họ
Lắng nghe Phật sẽ dứt nghi cho.
Thọ Khẩn-na-la tám ức chúng
Vương và quan dân, các quyến thuộc
Chúng ấy cúng dường nơi Phật rồi
Từ đây mạng chung sinh cõi trời
Từ đó về sau chín ức kiếp
Lưu chuyển ở trong cõi trời, người
Tu tập đầy đủ năm thân thông
Được trí tự tại, tâm tự tại.
Họ nơi na-do-tha cõi Phật
Là do chư Phật sai qua đó
Thân ở cung trời luôn bất động
Luôn thọ thiền duyệt vui an ổn.
Họ ở chín mươi ngàn vạn kiếp
Ở trong trời, người lưu chuyển rồi
Mỗi mỗi ở trong cõi Phật mình
Đều được thành bậc Vô thượng đạo.
Kiếp ấy hiệu là Thường chiếu diệu
Ở trong kiếp ấy thành Phật đạo
Họ đều hạng Nhất sinh bổ xứ
Chúng trí tuệ ấy sẽ thành Phật.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cõi Phật ấy không một người nào
Chẳng phải người tu hành thành thực
Đều là bậc Nhất sinh bổ xứ
Không người cầu Thanh văn, Duyên giác
Tất cả đều là Đại Bồ-tát
Bậc soi sáng đời đều sinh đó
Đều là người Nhất sinh bổ xứ
Họ đều sẽ được thành Phật đạo.
Cõi ấy các chúng Đại Bồ-tát
An trụ trong hoằng thệ đại nguyện
Ở trong vô lượng các cõi Phật
Ta đều sửa trị khiến thanh tịnh.
Bồ-tát ấy nguyện rất rộng lớn
Ở trong đêm dài khéo suy lường
Vì họ có tín nguyện thanh tịnh
Đều riêng sửa trị cõi Phật mình.
Các cõi Phật ấy trang nghiêm đẹp
Xa rời tất cả các phiền não
Đất ấy khắp nơi có cung điện
Giải thoát tất cả các ác đạo
Bao nhiêu tội ác và tám nạn
Các cõi Phật ấy thấy đều không
Đã tu thanh tịnh cõi Phật rồi
Chúng sinh liền được dễ điều phục
Như vậy Thế Tôn, Thiên Trung Thiên
Nói thọ ký cho Khẩn-na-la
Tất cả đại chúng nơi hiện tại
Nghe rồi thấy đều rất vui mừng.

